

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ



ВДАУ

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ТРАЦЬ

Вінницького державного аграрного університету

Випуск 36

Збірник наукових праць Вінницького державного аграрного університету /
Редколегія: Серeda Л.П. (головний редактор) та інші. – Вінниця, 2008. – Випуск
35. – 226 с.

Згідно з постановою президії ВАК України від 11 вересня 1997 р. дане наукове видання є таким, у якому дозволено публікувати основні результати дисертаційних робіт.

У збірнику висвітлено питання технології та ефективності вирощування сільськогосподарських наук, екології, актуальні проблеми економіки аграрного сектору, технології вирощування та переробки продукції тваринництва.

Редакційна колегія:

Серeda Л.П., к.т.н., професор, ректор ВДАУ – головний редактор;
Петриченко В.Ф., д.с.-г.н., професор – заступник головного редактора, ІК
УААН;
Колесов О.С., к.е.н., доцент - відповідальний секретар, ВДАУ;
Андрощук Н.А., к.е.н., доцент, ВДАУ;
Анісімов В.Ф., д.т.н., професор, ВДАУ;
Барвінченко В.І., д.с.-г.н., професор, ВДАУ;
Власенко В.В., д.б.н., професор, ВДАУ;
Гарькавий А.Д., д.т.н., професор, ВДАУ;
Заболотний Г.М., к.с.-г.н., професор, ВДАУ;
Запорожець М.Ф., д.б.н., професор, ВДАУ;
Зозуля О.Л., д.с.-г.н., професор, ВДАУ;
Іванов М.І., к.т.н., доцент, ВДАУ;
Іскович-Лотоцький Р.Д., д.т.н., професор, ВНТУ;
Кадієвський В.А., д.е.н., професор, НАУ;
Костенко В.М., д.с.-г.н., професор, ВДАУ;
Кулик М.Ф., д.с.-г.н., професор, ІК УААН;
Лисогор В.М., д.т.н., професор, ВДАУ;
Мазур А.Г., д.е.н., професор, ВДАУ;
Мазуренко М.О., д.с.-г.н., професор, ВДАУ;
Мелес В.М., д.е.н., професор, ІАЕ УААН;
Мамалига В.С., д.с.-г.н., професор, ВДАУ;
Мельничук О.Ф., к.ю.н., доцент, ВДАУ;
Огородніков В.А., д.т.н., професор, ВНТУ;
Підпалый І.Ф., д.с.-г.н., професор, ВДАУ;
Правдюк Н.Л., д.е.н., професор, ВДАУ;
Чернецький В.М., д.с.-г.н., професор, ВДАУ;
Шерепітко В.В., д.с.-г.н., професор, ВДАУ

Адреса редакції: 21008, м. Вінниця, вул. Сонячна, 3, тел.
Свідоцтво про державну реєстрацію засобів масової інформації
КВ 4571 від 19.09.2001

© Вінницький державний аграрний університет, 2008

ЗМІСТ

| | |
|---|-----|
| Головня О.М. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ | 7 |
| Черевко Д.Г. СЕГМЕНТАЦІЯ РИНКУ МОЛОКА І МОЛОКОПРОДУКЦІЇ В УМОВАХ ЧЛЕНСТВА УКРАЇНИ В СОТ | 12 |
| Кримковський Р.Б. ІНВЕСТИЦІЇ В АГРАРНИЙ СЕКТОР ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ: ТЕНДЕНЦІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ | 17 |
| Коваль Л.В. ДОГОВІР СТРАХУВАННЯ МАЙНА: ПОРЯДОК УКЛАДАННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАННЯ | 24 |
| Салган М.П. МЕНЕДЖМЕНТ ВИЩОГО РІВНЯ У СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ ЙОГО СТАНОВЛЕННЯ | 29 |
| Брояк А.А. ПЕРЕДУМОВИ ТА МЕТОДИ ЗДІЙСНЕННЯ МОНИТОРИНГУ ТА ОЦІНКИ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ДОРАДЧИХ СЛУЖБ | 32 |
| Поліщук О.А., Зазанська С. МІСЦЕ ТА ЗНАЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У РОЗВИТКУ РЕГІОНУ | 38 |
| Герасименко Ю.В. АНАЛІЗ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ В АПК ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ | 42 |
| Качуровський В.Є., Гапчак Т.Г., Матвієнко О.Л. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО РИНКУ ЛОГІСТИЧНИХ ПОСЛУГ АУТСОРСІНГ "4-PL" | 48 |
| Козловський С.В. МЕТОДОЛОГІЯ І МАТЕМАТИЧНІ ІНСТРУМЕНТИ ПРЕДСТАВЛЕННЯ ЕКОНОМІЧНИХ СТРУКТУР | 53 |
| Кравченко С.А. АДАПТАЦІЯ УПРАВЛІННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИМ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ РИНКУ | 57 |
| Кубай О.Г. ВДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОГО УСТРОЮ ЯК НАПРЯМОК РЕФОРМУВАННЯ УПРАВЛІННЯ В РЕГІОНАХ | 63 |
| Лисогор В.М., Фаюра Н.Д., Голішчева А.В. МОДЕЛІ ПРОГНОЗУВАННЯ ФІНАНСОВИХ ПРОЦЕСІВ НА ОСНОВІ РЕГРЕСІЙНИХ МОДЕЛЕЙ ТА НОВІТНІХ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ | 68 |
| Лисогор В.М., Фаюра Н.Д., Голішчева А.В. МОДЕЛІ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИХ РИЗИКІВ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОГО СЕКТОРУ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ | 73 |
| Поліщук О.А., Гльченко Л.В. ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПРОМИСЛОВОСТІ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ | 78 |
| Мазур С.А. ТЕОРЕТИЧНО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ В РЕГІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМАХ | 85 |
| Мамаліга С.В. ФОРМУВАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ АПК: ФІНАНСОВИЙ АСПЕКТ | 88 |
| Марценюк О.В., Руда О.Л. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА | 93 |
| Мазур К.В. ПОТЕНЦІАЛ ПРОМИСЛОВОГО САДІВНИЦТВА ВІННИЧЧИНИ І НАПРЯМИ ЙОГО ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ | 98 |
| Недбалюк О.О. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДОРАДНИЦТВА В УКРАЇНІ | 103 |

| | |
|---|-----|
| Табенська О.І. ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ЗМІНИ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВСТУПУ ДО СОТ | 108 |
| Ціхановська В.М., Томчук С.В. СТИМУЛОВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ РОЗВИТКУ ЗЕРНОПРОДУКТОВОГО КОМПЛЕКСУ РЕГІОНУ | 112 |
| Воронька І.С. БЕНЧМАРКІНГ-АНАЛІЗ: ШЛЯХ ДО ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ ТВАРИНИЦТВА | 117 |
| Іртішєва І.О. МОДЕЛІ РЕГІОНАЛЬНОГО ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ | 123 |
| Кошельник В.М. КАДРОВА ПОЛІТИКА, ЯК ФАКТОР УТРИМАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ | 128 |
| Феняк Л.А. ДЖЕРЕЛА ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РЕСУРСІВ | 134 |
| Сегеда С.А., Гнятюк В.В. МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ОЦІНКИ ВІДТВОРЕННЯ І ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ | 140 |
| Резницька Т.О. СУТНІСТЬ СТИЖОСТІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ | 144 |
| Луценко О.А. ХАРАКТЕРИСТИКА ОСНОВНИХ ПРОПОРЦІЙ ВІДТВОРЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПРОЯВИ В АПК | 149 |
| Каричковський В.Д. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН В ТОВ «БЕРЕСТИВЕЦЬ» УМАНСЬКОГО РАЙОНУ | 154 |
| Гончаренко Н.І. АНАЛІЗ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ БУРЯКОСПОЧИХ ПІДПРИЄМСТВ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ | 158 |
| Музика П.М., Душка В.І., Соломонко Д.О. ПРОДОВОЛЬЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ПІДВИЩЕННЯ НА ІННОВАЦІЙНІЙ ОСНОВІ | 162 |
| Колесник Т.В. ТРАНСФОРМАЦІЯ СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ В УМОВАХ РИНКУ (НА ПРИКЛАДІ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ) | 170 |
| Кафлевська С.Г., Любіна Д.М. СОЦІАЛЬНА ІНФРАСТРУКТУРА СІЛЬСЬКИХ ПОСЕЛЕНЬ РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ | 174 |
| Улько Є.М. ПРОФІЛЬНИЙ АНАЛІЗ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА ТА ЯКІСНІ ПРОГНОЗИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ | 178 |
| Глазко Н.Д., Дісяк О.П. ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ В УКРАЇНІ | 190 |
| Германюк Н.В. ВІДТВОРЕННЯ СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ, ЯК ПРИРОДНА ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ | 193 |
| Іващенко О.В. ЦІНОВА ЕЛАСТИЧНІСТЬ ПОПИТУ ТА ПРОПОЗИЦІЇ НА ЗЕРНОВОМУ РИНКУ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ | 202 |
| Козловський С.В., Козловський А.В., Савицький В.І. ПРОГНОЗУВАННЯ РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ | 208 |
| Коломієць Н.О., Воронькова А.А. РОЛЬ КРЕДИТНИХ СПІЛОК В | 213 |

| | |
|---|-----|
| ЗАБЕЗПЕЧЕННІ КРЕДИТНИМИ РЕСУРСАМИ СІЛЬСЬКОГОСПО- | 146 |
| ДАРСЬКІ ПІДПРИЄМСТВА | |
| Коляденко С.В. ПРИНЦИПИ РОЗШИРЕНОГО ВІДТВОРЕННЯ В АГРО- | 217 |
| ПРОМИСЛОВОМУ ВИРОБНИЦТВІ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО | |
| РОЗВИТКУ | |
| Красняк О.П. ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ ІНТЕГРАЦІЙ- | 221 |
| НИХ ПРОЦЕСІВ В ГАЛУЗІ ВИРОБНИЦТВА ЦУКРУ | |
| Мамалюк О.А. ВИКОРИСТАННЯ І ОХОРОНА ЗЕМЕЛЬ МИКО- | 227 |
| ЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ | |
| Мокляк М.В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ | 231 |
| РЕГІОНАЛЬНОГО ПРОДОВОЛЬЧОГО РИНКУ | |
| Морозюк Н.В. ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ РІВНЯ ЗАБЕЗПЕЧЕНОСТІ | 237 |
| ОБ'ЄКТАМИ СОЦІАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ НА ДЕМОГРАФІЧНУ | |
| СИТУАЦІЮ В СЕЛАХ РЕГІОНУ | |
| Павлюк Т.І. СТАН РИНКУ ПРАЦІ У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ | 241 |
| Полеся В.М, Недбалюк О.О. МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОГНОЗУ- | 244 |
| ВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОДУКЦІЇ В ГАЛУЗІ | |
| ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА | |
| Пчелянська Г.О. ІНФРАСТРУКТУРИ АГРАРНОГО РИНКУ ВІННИЧ- | 247 |
| ЧИНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ | |
| Скорук О.П. ВПЛИВ СОЦІАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ НА | 252 |
| ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬ- | |
| КИХ ПІДПРИЄМСТВ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ | |
| Табенський І.Й. РОЗВИТОК РИНКУ ПРАЦІ У СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ | 257 |
| ВІННИЧЧИНИ | |
| Хасцька О.П. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ МЕХАНІЗМУ ФУНКЦІОНУ- | 260 |
| ВАННЯ ЦУКРОБУРЯКОВОГО ВИРОБНИЦТВА | |
| Шерстюк С.В. СТРУКТУРА ЕКСПОРТООРІЄНТОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У | 264 |
| ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ: СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ В УМОВАХ ВСТУПУ | |
| ДО СОТ | |
| Правдюк Н.Л. ПРОБЛЕМИ ОБЛКОВИХ КОНЦЕПЦІЙ | 269 |
| Борщ О.Г. ДИВІДЕНДНА ПОЛІТИКА ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ | 273 |
| КАПІТАЛОМ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА | |
| Сардачук І.І. ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО КОНТ- | 276 |
| РОЛЮ ПІДПРИЄМСТВ АПК | |
| Садовська І.Б. ВИМОГИ ДО ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ | 281 |
| ЗВІТНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ | |
| Кривоконь О.С. ЩОДО РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ В | 286 |
| УКРАЇНІ | |
| Польова О.Л, Фурман І.В. ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ | 290 |
| ЗАБОРГОВАНІСТЮ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ | |
| РІВНІ | |
| Бірюк О.Г. ОБЛКОВА ПОЛІТИКА ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛКУ ТАРИ | 295 |
| Гуцаленко Л.В., Коцупатрий М.М. ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ | 300 |
| СУТНОСТІ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ | |
| Домбровська Н. ФОРМУВАННЯ В ОБЛКУ ВИТРАТ ВИРОБНИЦТВА | 305 |

2. Б. Демко. Що дасть Україні вступ до СОТ // Податкове планування. - 2008. - №2. - с. 19-27.

3. Ю. Михайлов. Вступ до СОТ - крок до нового і кращого життя // Пропозиція. - 2008. - №3. - с. 6-8.

4. П. Г. Саблук. Глобальна та національна проблеми в аграрній економіці України // Збірник наукових праць Луганського національного університету // За ред. В. Г. Ткаченко. - Луганськ: Вид-во ДНАУ, 2004. - №34 (46). - с. 10-14.

5. О. В. Билик. Шляхи підвищення конкурентоспроможності продукції АПК в період вступу України до СОТ // Збірник наукових праць Луганського національного університету // За ред. В. Г. Ткаченко. - Луганськ: Вид-во ДНАУ, 2004. - №34 (46). - с. 33-36.

6. Л. Л. Вакуленко. Основні переваги від вступу України до СОТ // Збірник наукових праць Луганського національного університету // За ред. В. Г. Ткаченко. - Луганськ: Вид-во ДНАУ, 2004. - №34 (46). - с. 37-39.

7. М. Роїк. Україна може стати імпортером цукру // Пропозиція. - 2008. - №1. - с. 40-43.

8. О. М. Сергієнко. Вступ до світової організації торгівлі як вектор зовнішньоекономічної політики України // Формування ринкових відносин в Україні. - 2007. - №3. - с. 55-59.

9. О. В. Шубравська. Ризики розвитку аграрного сектора економіки України в умовах лібералізації зовнішньої торгівлі // Економіка і підприємництво. - 2008. - №34 (46). - с. 88-89.

УДК 631.164.23:6647

СТИМУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ РОЗВИТКУ ЗЕРНОПРОДУКТОВОГО КОМПЛЕКСУ РЕГІОНУ

*Ціхановська В. М., к. е. н., Томчук С. В., асистент
Вінницький державний аграрний університет*

Розглянуто інвестиційну діяльність Вінницької області, зокрема зернопродуктового комплексу. Проаналізовано залучення іноземних інвестицій на підприємства Вінницької області.

Вступ. На сучасному етапі радикальних трансформаційних перетворень стабільний і ефективний розвиток зернопродуктового комплексу потребує використання дієвих інструментів організаційно-господарської та економічної політики як на державному, так і на регіональному рівнях. Основними складовими такої політики є інвестиційна діяльність.

Інвестиції та інвестиційна діяльність — один з найважливіших чинників вирішення найбільш гострих та суттєвих проблем розвитку зернопродуктового комплексу країни та її окремих регіонів, оскільки сприяє прискореному розвитку підприємств, впровадженню передових технологій та перспективних напрямів виробничо-господарської діяльності.

Постановка задачі. Значна частина сільськогосподарських та переробних підприємств зернопродуктового комплексу сьогодні відчуває нестачу власних коштів для повноцінного розвитку виробничої діяльності. Низький рівень матеріально-технічного забезпечення цих підприємств унеможливує ведення

розширеного виробництва за рахунок використання лише власних коштів. Можливості державних інвестицій теж вкрай обмежені, і, до того ж, їхня ефективність недостатня, вони не можуть вирішити проблему залучення інвестиційних ресурсів.

В нових умовах господарювання, які сформувалися в результаті зміни майнових і продовольчих відносин в продуктовому комплексі взагалі і в зернопродуктовому зокрема, та завдяки реалізації Указу Президента України від 3 грудня 1999р. "Про невідкладні заходи щодо прискореного реформування аграрного сектора економіки" актуалізується пошук інвестиційної діяльності в аграрному секторі за рахунок зовнішніх джерел, а саме приватних інвестицій, вітчизняних і іноземних.[1]

Результати досліджень. В останні роки помітно активізується процес фінансування, інвестицій за рахунок коштів фінансово-промислових формуваль, створених на базі крупних промислових підприємств (об'єднань), що функціонують в галузі і спроможні сконцентрувати власні, державні, колективні і приватні кошти в об'єкти агропромислового виробництва. Стратегічними інвесторами, організаторами постачання коштів можуть бути великі торговельно-фінансові структури, які виступають споживачами аграрно-продовольчої продукції.[2]

У сучасному інвестиційному забезпеченні велике значення надається іноземним інвестиціям. Підприємства продовольчого комплексу, які формуються і функціонують із залученням іноземного капіталу, мають здебільшого вищий рівень ефективності виробництва, продуктивності та рентабельності, хоча в цілому їх інвестиційний потенціал також використовується не в повній мірі.

Ефективність іноземних інвестицій напряму залежить від умов їх використання, тобто запровадження сприятливих для інвесторів економічних механізмів господарювання в галузях комплексу. Такі механізми охоплюють три основних напрями господарських відносин сільськогосподарських підприємств: 1) з державою – в особі органів центральної та місцевої влади; 2) з суб'єктами фінансової, підприємницької та іншої господарської діяльності, а також приватними підприємствами; 3) з фізичними особами, в тому числі, з орендодавцями землі й майна та власними працівниками.[3]

Для Вінниччини за сучасних умов характерними є наступні особливості розвитку інвестиційних процесів: держава сконцентрувала свої капітальні вкладення на соціальній сфері; приватні інвестори вкладають кошти в підприємства зі швидким обігом капіталів, що забезпечує їм швидку окупність інвестицій; вітчизняні інвестори не завжди мають обґрунтовані плани вкладання інвестицій; Вінниччина має недостатні темпи нарощування прямих інвестицій; інвестиції в райони області нерівномірні.

Зокрема, внутрішньорегіональні особливості зумовлюють різний рівень інвестиційної привабливості районів області (табл.1). У 2007р. найбільш привабливими для іноземних інвесторів були міста Вінниця і Ладизин, а також Вінницький, Барський, Тульчинський, Немирівський, Липовецький, Томашпільський та Крижопільський райони, у які було вкладено інвестицій на

загальну суму 73,0 млн. дол. США, або 94,7% усіх інвестицій. На обласний центр м. Вінниця, зокрема, припадало 30,8 млн. дол. США, або 40% загального обсягу інвестицій, а на Вінницький адміністративний район – 17,8 млн. дол. США, або 23,1%. У меншій мірі привабливими для інвесторів були Бершадський, Гайсинський, Жмеринський, Іллінецький, Калинівський, Козятинський, Могилів-Подільський, Теплицький, Тиврівський, Хмельницький, Чернівецький райони, а також міста Могилів-Подільський та Хмельник, на які припадало 5,2% усіх інвестицій. Тенденції, які склалися у розподілі інвестицій по території, дають підстави стверджувати, що у майбутньому вірогідно збережеться нерівномірність територіальної структури інвестиційних ресурсів області.

Таблиця 1

Обсяг прямих іноземних інвестицій по містах та районах Вінницької області у 2007 р. (тис. дол. США)

| Міста та райони області | Іноземні інвестиції | | | |
|-------------------------|---------------------|-------|----------------|-------|
| | на початок року | | на кінець року | |
| | Тис. дол. | % | Тис. дол. | % |
| Вінницька область | 65781,62 | 100,0 | 77108,22 | 100,0 |
| м. Вінниця | 15579,50 | 24,0 | 30776,42 | 40,0 |
| м. Ладижин | 12397,45 | 19,0 | 10774,48 | 14,0 |
| м. Могилів-Подільський | 173,30 | 0,2 | 192,80 | 0,2 |
| м. Хмельник | 167,94 | 0,2 | 167,94 | 0,2 |
| райони | | | | |
| Барський | 3814,99 | 6,0 | 4752,87 | 6,1 |
| Бершадський | 149,00 | 0,2 | 57,31 | 0,0 |
| Вінницький | 19767,89 | 30,0 | 17832,74 | 23,1 |
| Гайсинський | 687,30 | 1,0 | 702,27 | 1,0 |
| Жмеринський | 274,23 | 0,4 | 263,13 | 0,3 |
| Іллінецький | 442,95 | 0,7 | 465,36 | 0,6 |
| Калинівський | 640,03 | 1,0 | 650,52 | 1,0 |
| Козятинський | — | — | 42,19 | 0,0 |
| Крижопільський | 1124,56 | 1,7 | 1006,18 | 1,3 |
| Липовецький | 2835,07 | 4,3 | 2535,74 | 3,2 |
| Літинський | 0,00 | — | 0,00 | — |
| Могилів-Подільський | 91,00 | 0,1 | 101,20 | 0,1 |
| Мурованокуриловецький | 4,26 | 0,0 | 4,08 | 0,0 |
| Немирівський | 4566,21 | 7,0 | 1668,57 | 2,2 |
| Піщанський | 5,70 | 0,0 | 5,70 | 0,0 |
| Теплицький | 42,82 | 0,0 | 42,82 | 0,0 |
| Тиврівський | 511,96 | 0,7 | 516,00 | 0,7 |
| Томашпільський | 10,94 | 0,0 | 1009,46 | 1,3 |
| Тростянецький | 452,80 | 0,6 | 2,94 | 0,0 |
| Тулчинський | 0,85 | 0,0 | 2676,52 | 3,4 |
| Хмельницький | 700,15 | 1,0 | 646,33 | 1,0 |
| Чернівецький | 95,09 | 0,1 | 99,90 | 0,1 |
| Шаргородський | 1235,13 | 1,8 | 104,25 | 0,1 |
| Ямпільський | 10,50 | 0,0 | 10,50 | 0,0 |

Слід відзначити, що основним напрямом використання інвестицій на сьогоднішній день є їх залучення в основний капітал, тобто вкладення у нове будівництво, реконструкцію, розширення, технічне перозброєння і модернізацію діючих промислових, сільськогосподарських та інших підприємств.

За показником інвестицій в основний капітал Вінницька область у 2007р. посідала 11 місце в Україні. Їх обсяг у 2007 році склав 1693,2 млн. грн. (у фактичних цінах) проти 1115,4 тис. грн. в 2007р. і 365,4 тис. грн. в 2004р. Причому, основна їх частина – 53,2% загального обсягу – надійшла з коштів місцевих бюджетів, власних коштів підприємств і організацій.

Так, найбільша частка інвестицій в основний капітал у перспективі буде зосереджена в м. Вінниця, а також Вінницькому, Немирівському, Крижопільському, Бершадському, Калинівському, Козятинському, Барському, Тростянецькому, Гайсинському адміністративних районах. На решту регіонів припадатиме не більше 30% загального обсягу від інвестицій.

До основних проблем, що стримують інвестиційну діяльність в регіоні, сьогодні можна віднести наступні: технічну і технологічну відсталість більшості підприємств, які виробляють неконкурентоспроможну продукцію; неефективну амортизаційну політику, що обмежує права підприємств і організацій щодо використання власних амортизаційних коштів; відсутність механізму примусового застосування банкрутства; відсутність інституту середньо- та довгострокового кредитування, високі ставки банківських кредитів.

У 2005 році в економіку області іноземними інвесторами вкладено 22,4 млн.дол. США прямих інвестицій, у т.ч. з країн СНД та Балтії надійшло 3,1 млн.дол. (13,8% до загального обсягу), з інших країн світу – 19,3 млн.дол. (86,2%). У той же час нерезидентами вилучено капіталу на 5,6 млн.дол.

Загальний обсяг прямих іноземних інвестицій, спрямованих в економіку області, на 1 січня 2006 року становив 77,1 млн.дол., що складає 45 доларів на одну особу населення області [4].

Інвестиції надійшли із 35 країн світу. Найбільш вагомими інвестиційні вкладення здійснені партнерами з Австрії – 19,6 млн.дол., Кіпру – 3,9 млн.дол., Німеччини – 12,9 млн.дол. та Російської Федерації – 4,1 млн.дол. На ці чотири країни припадає майже дві третини (65,5%) від загального обсягу прямих іноземних інвестицій. Майже по 3 млн.дол. надійшли з Туреччини, Латвії, Віргінських островів (Британських) та Іспанії.

У 2006р. в економіку області іноземними інвесторами вкладено 10,9 млн. дол.США прямих інвестицій. Основною формою залучення капіталу залишаються грошові внески, які становили 9,4 млн.дол. (86,7% вкладеного обсягу). Решту становлять внески у вигляді рухомого та нерухомого майна – 0,9 млн.дол. та інші види здійснення інвестицій – 0,6 млн.дол. У той же час нерезидентами вилучено капіталу на 2,3 млн.дол.

Приріст іноземного капіталу у 2006р. склав 13,8 млн.дол., що становить 17,4% до обсягів інвестицій на початок року.

Найбільше зріс за цей час капітал нерезидентів з Російської Федерації – на 4,9 млн.дол., Німеччини – на 4,5 млн.дол., Австрії – на 3,7 млн.дол., Віргінських островів (Британських) – на 2,3 млн.дол., Нідерландів – на 1,3 млн.дол. Також зросли вкладення інвесторів із США, Латвії, Канади, Італії та деяких інших країн. Надійшли інвестиції з Румунії та Вірменії.

Значні обсяги приросту іноземного капіталу у 2006р. спостерігались на підприємствах сільського господарства, мисливства та пов'язаних з ними послуг – 4,0 млн.дол.

Загальний обсяг прямих іноземних інвестицій, спрямованих в економіку області, на 1 січня 2007р. становив 92,9 млн.дол., у тому числі з країн СНД надійшло 10,1 млн.дол. (10,9% до загального обсягу), з інших країн світу – 82,8 млн.дол. (89,1%). Обсяг прямих іноземних інвестицій на одну особу населення області складає 55,1 дол.

Значні обсяги приросту іноземного капіталу у минулому році спостерігались на підприємствах м. Вінниці (2,1 млн.дол.), а також районів: Козятинського (3,0 млн.дол.), Липовецького та Тиврівського (по 2,3 млн.дол.), Барського (1,4 млн.дол.), Томашпільського (1,3 млн.дол.).

Сума кредитів та позик, отриманих підприємствами області від прямих інвесторів, на 1 січня 2007р. становила 51,2 млн.дол. Найбільше їх надійшло з Австрії – 32,1 млн.дол. (62,6% до загального обсягу), Польщі – 11,9 млн. дол. (23,3%) та Сейшел – 5,0 млн.дол. (9,7%).

Включаючи позичковий капітал, загальний обсяг прямих іноземних інвестицій на 1 січня 2007р. становив 144,1 млн.дол.[5]

Висновки. Активізація інноваційного розвитку в агропромисловому комплексі країни і зернопродуктовому комплексі, зокрема, в найближчій перспективі вимагає вирішення наступних основних завдань: кардинального поліпшення фінансування фундаментальної науки та зміцнення матеріально-технічної бази наукових установ; зменшення ризиків інноваційного розвитку; застосування державного замовлення на інноваційні продукти; розвитку і поглиблення міжнародного співробітництва в інноваційній сфері, насамперед з країнами ЄС і Росією; удосконалення правових засад інноваційної діяльності й регулювання ринку інновацій через податкові, кредитні, страхові, митні та інші механізми прямого впливу; зміцнення кадрового потенціалу сфери інноваційної діяльності, здійснення заходів щодо інтеграції науки і виробництва.

Дослідження засвідчують, що в східноєвропейських країнах, де здійснюються реформи, масштаби запроваджених структурних реформ (вони вимірюються за середнім показником індикаторів Європейського банку реконструкції та розвитку для структурних перетворень) приблизно на 80% визначають розміри прямих іноземних інвестицій. Важливе значення мало б також схвалення парламентом проєктів Світового банку, наприклад, передекспортних гарантій. Це може мати дуже велику позитивну дію як своєрідний сигнал. [6]

Вирішення перелічених завдань щодо активізації інвестиційної діяльності в регіональному зернопродуктовому комплексі дасть змогу значно поліпшити стан справ щодо інвестицій та інновацій і ефективності використання ресурсів в

цьому напрямі, сприятиме досягненню максимальної ефективності виробництва.

Література:

1. Варламова Г.О. Економіко-математичне дослідження можливостей впливу прямого іноземного інвестування на економічний розвиток України // Економіка та держава. – 2007. - №11
2. Гальчинський А. Іноземні інвестиції: проблеми та перспективи // Дзеркало тижня №36 – 2005 р.
3. Струніна В. Шляхи поліпшення інвестиційного клімату в Україні // Економіка України. - №9 – 2001р.
4. Федоренко В.Г. Міжнародні і правові аспекти інвестиційної діяльності в Україні. – К.: „Науковий світ” – 2004 р.
5. Федоренко В.Г. Шляхи підвищення інвестицій // Юридика України -2007 -№9
6. Федорчук Д.Е. Режим прямого іноземного інвестування (порівняльно – правове дослідження) //“Аграрний форум - 2006”. – 2006. - №9.

УДК-161.111.009.12:631Н

БЕНЧМАРКІНГ-АНАЛІЗ: ШЛЯХ ДО ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ ТВАРИНИЦТВА

Вороньцька І.С., к.е.н., доцент

Вінницький державний аграрний університет

Визначено альтернативу застосування бенчмаркінг-аналізу для підвищення конкурентоспроможності продукції тваринництва

Сфера сільськогосподарського виробництва – це сфера бізнесу за ринкових умов, яка має певні особливості. І для того, щоб бути успішним та конкурентоспроможним, підприємствам необхідно не лише порівнювати себе з іншими, вивчаючи свої слабкі та сильні сторони, але й, на основі такого аналізу, планувати стратегію розвитку на майбутнє. Цій меті слугує бенчмаркінг-аналіз, впровадження якого для сільськогосподарських підприємств України є досить перспективним.

Бенчмаркінг, який іноді називають еталонним тестуванням, визначається таким чином: „Постійний систематичний пошук, впровадження найкращої практики, що призводить до поліпшення продуктивності”¹. Важливою умовою успішного проведення бенчмаркінгу є його проведення на постійній основі, а не періодично, від випадку до випадку.

Наукові аспекти аналізу та оцінки конкурентоспроможності підприємства, забезпечення стабільності його фінансового становища, досягнення високого конкурентного статусу на основі бенчмаркінгу підтримуються центрами бенчмаркінгу у більш ніж 18 країнах світу,